

Lovforslagets §§ 12—21 (se Tillæg C. Sp. 271—372)

ansaaes vedtagne uden Afstemning.

Formanden: Jeg skal ikke gaa videre idag, da Tiden er saa langt fremrykket.

Næste Møde vil blive afholdt imorgen Kl. 2, og Dagsordenen vil da være:

Fortsættelse af anden Behandling af:

Forslag til Finantsloov for Finantsaaret fra 1ste April 1883 til 31te Marts 1884.

Mødet hævet Kl. 4,20 Min.

Et og Trefindstyvende Møde.

Onsdagen den 11te April 1883 Kl. 2.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af anden Behandling af Forslag til Finantsloov for Finantsaaret fra 1ste April 1883 til 31te Marts 1884.

Formanden: Det er Paragraferne paa Udgiftssiden fra § 22 til Slutningen, som nu ere under Forhandling. Den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren (Schlegel): Jeg skal tillade mig at fatte mig saa kort som muligt og henvise ærede Medlemmer til Udvalgets detaillerede Bemærkninger i Betænkningen; jeg skal kun fremhæve de væsentligste Punkter. Til § 22 er der en Bemærkning om, at der er negtet et Beløb af 26,977 Kr. 04 Ore, som var forlangt til Forstærkningens Ind-

kalbelse. Udvalget har ikke kunnet se rettere, end at det vilde være høist ønskeligt, om dette Beløb var blevet bevilget, idet man maatte lægge særlig Vægt paa Forstærkningens Indkaldelse. Vi trænge i det Hele taget til, forekommer det os, at styrke vort Forsvar, saa godt vi formaa, og under den Stilstand, der ellers finder Sted, synes det os ialtfald naturligt at udvikle de Kræfter, man har, saa godt som muligt. Vi have derfor kun med Beklagelse kunnet se, at man ikke har villet gaa ind paa det Forslag, som jo er grundet paa en Bestemmelse i Hærløven, det vil sige den ældre Hærløb, som ikke er bleven berørt ved den nye Ordning. Vi have derfor udtalt et Ønske om, at Ministeren fremdeles vil have sin Opmærksomhed henvendt paa dette Punkt. Vi have dernæst ved en Sag — som ganske vist er forholdsvis ubetydelig, men undertiden er det jo forholdsvis ubetydelige Ting, der falde stærkest i Øinene — nemlig med Hensyn til Reserveintendanterne, ment, at det ikke var heldigt, at man har negtet et lille Beløb, der var forlangt til Forbedring af deres Lønning. Deres Lønning er efter vort Skjøn saa uforholdsmæssig ringe, ja, saa overordentlig slet, at vi finde det ikke at være i sin Orden, at Staten byder de Embedsmænd, som skulle oppehøre ikke ubetydelige, ja, endogsaa temmelig store Summer, et Bederlag, der ikke staar i mindste Forhold til, hvad der kræves af dem, og naar det nu er oplyst af den ærede Minister, at Avancementsforholdene ere saa slette, at Reserveintendanterne heller ikke i den Retning kunne vente Erstatning for den ringe Løn, synes det os næsten selvfølgelig, at der burde ydes dem større Løn. Vi have ved den sidste Post paa § 22 henledt Opmærksomheden paa, at der er udgaaet et ikke ubetydeligt Beløb, foranlediget ved, at man iaar har villet have Kantonnementsøvelser istedetfor Leirøvelser. Ministeren har erklæret sig enig heri, og Udvalget har heller ikke fundet Noget her at bemærke, men har kun anset det for sin Pligt at henlede Thingets Opmærksomhed paa, at Grunden til, at man har villet have Kantonnementsøvelser, var, at man ønskede at gjøre en Sammenligning mellem Udbyttet af disse Øvelser og Leirøvelser og mellem de forskellige Udgifter til Stadeserstatning, der kunne resultere deraf, og i Forbindelse dermed har en medvirkende Grund været, at det til Leirøvelser vilde være nødvendigt at anskaffe Leirmateriel til et temmelig betydeligt Beløb. Denne Sag var imidlertid ikke fuldt moden til Afgjørelse, man vilde maaske neppe kunne saa Materiellet anskaffet til den Tid, det skulde bruges, og det var altsaa en